

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.493/3
VAN 20 MEI 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 30 april 2008 door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende de verzekering gewaarborgd wonen", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij artikel 80 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (hierna: de Wooncode) wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om, binnen de perken van de kredieten die daartoe op de begroting van het Vlaamse Gewest worden ingeschreven, onder de door haar te bepalen voorwaarden en ten belope van een door haar te bepalen bedrag, de terugbetaling van de hoofdsom en de betaling van de interesten van hypothecaire leningen geheel of gedeeltelijk ten laste te leggen van het Vlaamse Gewest als de leners niet in staat zijn hun contractuele verplichtingen na te komen ten gevolge van arbeidsongeschiktheid, onvrijwillige werkloosheid of overlijden. Daartoe kan het Vlaamse Gewest, bij overeenkomst met de verzekeraar, de verzekeringspremies voor zijn rekening nemen.

Het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan die machtiging. Het specificeert welke risico's door de Vlaamse minister, bevoegd voor de huisvesting, verzekerd kunnen worden (artikel 2 van het ontwerp). Het ontwerp bepaalt voorts de voorwaarden waaraan de aanvrager van de "verzekering gewaarborgd wonen" en de betrokken woning moeten voldoen (artikelen 3 en 4) en bepaalt de nadere regelen inzake de looptijd van de verzekering (artikel 5), de aanvraag (artikel 6) en de tegemoetkomingen waartoe de verzekeraar gehouden is (artikelen 7 tot 10).

De ontworpen regeling is bedoeld om in de plaats te komen van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 betreffende de verzekering gewaarborgd wonen. Artikel 11 van het ontwerp voorziet in de opheffing van dat besluit.

.../...

ALGEMENE OPMERKING

3. Het voornoemde artikel 80 van de Vlaamse Wooncode werd gewijzigd bij het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003. Die wijziging komt hierop neer dat de in artikel 80 vervatte regeling wordt uitgebreid tot het geval waarin de contractuele verplichtingen van de ontleners niet kunnen worden nagekomen ten gevolge van overlijden.

Opgemerkt moet worden dat het ontwerp geen regeling bevat in verband met die hypothese van het overlijden van de ontleners(s).

De gemachtigde heeft bevestigd dat dit bewust gebeurt, omdat die hypothese beter wordt geregeld in een afzonderlijk besluit, gezien de fundamenteel verschillende aard van de betrokken risico's. Volgens diezelfde gemachtigde is er evenwel geen concreet vooruitzicht op die afzonderlijke regeling doch "[blijft] het de betrachting (...) om na te gaan in hoeverre het beleidsmatig, maar ook budgettair haalbaar is om het afsluiten van schuldsaldoverzekeringsaan te moedigen".

De Raad van State wenst eraan te herinneren dat hij in advies 35.541/3 van 8 juli 2003 over een ontwerp dat heeft geleid tot het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 ook op deze leemte heeft gewezen en dat de toenmalige gemachtigde ook heeft verklaard dat dit het voorwerp zou uitmaken van een latere regeling.

Er dient de stellers van het ontwerp dan ook op te worden gewezen dat, nu de decreetgever de in artikel 80 van de Vlaamse Wooncode vervatte regeling heeft uitgebreid tot het geval waarin de contractuele verplichtingen van de ontleners niet kunnen worden nagekomen ten gevolge van overlijden, zij zullen moeten nagaan of voor het uitblijven van een regeling dienaangaande, wel een deugdelijke verantwoording kan worden gegeven, mede in het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 6

4. Artikel 6, § 2, van het ontwerp luidt:

"De aanvrager geeft door de aanvraag in te dienen de toestemming aan het agentschap om bij de bevoegde diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën, bij het Rijksregister, bij de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en bij het Vlaams Energieagentschap digitaal de noodzakelijke gegevens te verkrijgen over zijn identiteit en de voorwaarden, vermeld in artikel 3, eerste lid, 2/, 3/, 4/ en 5/, en tweede lid, 10/."

Die bepaling houdt verband met de verwerking van persoonsgegevens en regelt meer bepaald de instemming van de aanvrager met de opvraging ervan. Een zodanige gegevensverwerking vermag slechts plaats te vinden met inachtneming van de, mede ter bescherming van de privacy van de betrokkenen, ingestelde regelgeving ter zake.

Uit de nota aan de Vlaamse Regering ¹, alsmede uit de toelichting van de gemachtigde, blijkt dat tot op heden niet aan dit vereiste is voldaan ten aanzien van alle in de voornoemde ontwerpbeepaling geviseerde gegevens en vermelde overheidsinstanties.

Artikel 6, § 2, van het ontwerp komt dan ook voor als grotendeels voorbarig, aangezien vooruit wordt gelopen op een verwerking van persoonsgegevens waarvan het voor het merendeel vooralsnog onzeker is dat het agentschap Wonen-Vlaanderen er wel toegang tot zal krijgen, en dit zonder bijzondere voorwaarden in acht te moeten nemen ten opzichte van de aanvragers.

Het verdient daarom aanbeveling artikel 6, § 2, te herschrijven in die zin dat de aanvrager de aanvraag moet indienen bij het agentschap met de daartoe bestemde formulieren en de vereiste stukken, tenzij het agentschap zelf de in die stukken vervatte gegevens elektronisch kan verkrijgen bij de bevoegde verantwoordelijken voor de verwerking van die gegevens.

⁽¹⁾ Nota aan de Vlaamse Regering, p. 18.

Deze opmerking kan *mutatis mutandis* worden herhaald voor artikel 10, derde lid, van het ontworpen besluit.

Artikel 7

5. Volgens de huidige regeling vervat in artikel 7 van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 wordt, wat het recht op tegemoetkoming betreft, geen onderscheid gemaakt naar gelang de tegemoetkoming gebeurt ten gevolge van onvrijwillige werkloosheid of ten gevolge van arbeidsongeschiktheid.

Blijkens het ontworpen artikel 7, § 2, tweede en derde lid, behoudt de verzekerde, in geval van onvrijwillige volledige werkloosheid, slechts gedurende maximaal achttien opeenvolgende maanden het recht op tegemoetkomingen, om het nadien pas opnieuw te verkrijgen na een periode van minimaal drie volledige maanden voltijdse of deeltijdse arbeidsprestaties in het kader van een arbeidsovereenkomst, en dit zonder dat van deze nieuwe arbeidsperiode een invloed uitgaat op de degressieve berekening van het bedrag van de tegemoetkoming overeenkomstig artikel 9, § 2, van het ontwerp. In geval van arbeidsongeschiktheid daarentegen geldt deze in artikel 7, § 2, tweede en derde lid, van het ontwerp vervatte minder gunstige regeling niet.

Ook hier zullen de stellers van het ontwerp, in het licht van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, op een deugdelijke wijze moeten kunnen verantwoorden waar

om de temporele begrenzing van het recht op verzekeringstegemoetkoming uitsluitend geldt voor het werkloosheidsrisico, en niet voor het arbeidsongeschiktheidsrisico, in acht genomen dat het eerste van deze risico's, evengoed als het tweede, als door de betrokkene ongewild is te beschouwen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. T'KINDT, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS